

**ЧОРНОМОРСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ПЕТРА МОГИЛИ**

Факультет політичних наук

Кафедра міжнародних відносин та зовнішньої політики

**КОРЕЙСЬКА ПРОБЛЕМА У ЗОВНІШНІЙ ПОЛІТИЦІ США, КНР, РФ
ТА ЯПОНІЇ**

АВТОРЕФЕРАТ

дипломної роботи

на здобуття освітнього ступеню «магістр»

Виконала:

студентка VI курсу групи 691

Галузь знань: 03 «Гуманітарні науки»

Спеціальність: 055 «Міжнародні відносини, суспільні
комунікації та регіональні студії»

Забеліна Дар'я Ігорівна

Керівник: к.іст.н., доцент

Хмель Анастасія Олександрівна

Миколаїв – 2019

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТРИСТИКА РОБОТИ

Актуальність дослідження. Корейське питання існує вже майже 75 років. Корея є однією з небагатьох держав, чий народ після Другої світової війни був розділений на дві абсолютно різні за економічними та політичними системами країни і контролювався в перші післявоєнні роки двома наддержавами. Але якщо В'єтнаму та Німеччині вдалося об'єднатися до цього часу, то Корея вже більше ніж півстоліття живе роздільно, адже через велику різницю економічно-політичних процесів в цих країнах об'єднатися дуже важко. Ці країни є дуже різними: РК є розвиненою, демократичною державою, а КНДР є найзакритішою державою в світі, з найбільш суворим диктатором – Кім Чен Ином, де люди гинуть від голоду і відсутня свобода слова. Хоч корейський народ є однією нацією та розмовляє однією мовою, але через те, що вони живуть порізно, вони не прагнуть зрозуміти один одного.

Другою складовою проблеми є північнокорейська ядерна програма, яка започаткувала своє існування ще у 1950-тих роках за допомоги СРСР. До 2004 року Пхеньян активно приховував ядерну зброю від міжнародної спільноти, а вже в 2004 заявив всьому світу, що вони розробляють ядерну зброю задля енергетичного забезпечення країни. Але переважна більшість міжнародної спільноти розуміли, що ядерна зброя була виготовлена задля залякування головних ідеологічних ворогів КНДР – США, РК та Японію та для збереження територіальної цілісності, адже на півдні півострову, в Республіці Корея, знаходиться американська військова база, що також є складовою проблеми Корейського півострову.

В 2003 році були створені шестисторонні переговори по врегулюванню ядерної кризи на Корейському півострові, де взяли участь Сполучені Штати, КНР, РФ, Японія та дві Кореї: КНР та Росія мають найбільші важелі на зовнішню політику північнокорейського уряду; США через присутність своїх військ у Південній Кореї також залучені до цього процесу; Японія, як колишня країна-колонізатор Кореї, бере участь у шестисторонньому процесі, оскільки

КНДР їй загрожує через таке історичне минуле. Окрім Кореї, кожна з цих держав, шляхом залучення до переговорів «2+4» переслідує власні цілі. Але у всіх зазначених чотирьох країн є одна спільна мета: зміцнення своєї позиції не тільки на Корейському півострові, а й в усьому Азіатсько-Тихоокеанському регіоні, шляхом закликання Північної Кореї до миру. В останні роки корейська ядерна криза активізувалася: КНДР майже один раз в два місяці випробовує ядерну зброю та навіть під час чергового випробування, північнокорейська ракета впала у територіальних водах Японії, що дуже злякало всю міжнародну спільноту; під час приходу до Білого дому Д. Трампа, США та КНДР погрожували одна одній ядерною війною. Але у 2018 році простежується деескалація ядерної кризи та потепління міжкорейських та американо-північнокорейських відносин, що продовжується і надалі. Вирішення корейської проблеми знаходиться в активному розвитку і є досить непередбачуваним – саме це робить наше дослідження актуальним на сьогоднішній день.

Об'єктом дослідження є зовнішня політика Сполучених Штатів Америки, Китайської Народної Республіки, Російської Федерації та Японії.

Предметом дослідження є зовнішня політика США, КНР, РФ та Японії щодо корейської проблеми у XXI столітті.

Територіальні рамки даної роботи обмежені Азіатсько-Тихоокеанським регіоном, зокрема такими державами як КНДР, РК, КНР, РФ, Японія та США.

Хронологічні межі даної роботи охоплюють період з 2005 року по 2019 рік. Нижня межа – 2005 р., коли КНДР відкрито заявила, що володіє ядерною зброєю. Верхньою межею є травень 2019 р. – КНДР запустила ракету в сторону Японії. В окремих моментах автор виходить за нижню межу з метою висвітлити причини загострення конфлікту на початку XXI ст.

Мета роботи полягає у виявленні особливостей зовнішньополітичного курсу США, КНР, РФ та Японії щодо корейської проблеми.

Для досягнення мети, автор сформулював такі **завдання**:

- проаналізувати стан наукової розробки теми та систематизувати джерельну базу дослідження;
- сформулювати понятійно-категоріальний апарат дослідження;
- висвітлити методи, принципи та підходи у дослідженні зовнішньої політики США, КНР, РФ та Японії щодо корейської проблеми;
- охарактеризувати відносини Сполучених Штатів з Північною та Південною Кореями;
- розкрити досягнення і перспективи у відносинах КНР-КНДР та КНР-РК;
- проаналізувати політику США та КНР щодо врегулювання корейської проблеми;
- розглянути розвиток російсько-північнокорейських та російсько-південнокорейських відносин;
- охарактеризувати стан відносин Японії з двома Кореями;
- визначити роль РФ та Японії у вирішенні корейської проблеми.

Методологія та методи дослідження роботи зумовлені вибором об'єкту і предмету дослідження, метою і поставленими у вступі завданнями.

Для того, щоб отримати доказові, вагомі, обґрунтовані та достовірні результати у даному дослідженні використано низку емпіричних, теоретичних, загальнонаукових та конкретно-наукових методів, а також сукупність наукових підходів та принципів наукового пізнання, що дало змогу детально дослідити та вивчити корейський курс зовнішньої політики Сполучених Штатів, Китаю, Росії та Японії.

Методологічна основа даної роботи включає: принцип історизму, об'єктивізму, детермінізму та багатофакторності. Зазначені принципи використовуються разом із науковими підходами, зокрема: системний підхід, історичний, аспектний та концептуальний.

Методичною основою даної роботи становлять методи на емпіричному (системний) та теоретичному (групування та узагальнення) рівнях дослідження.

Також, під час написання даного дослідження використовувалися як загальнонаукові методи (аналізу, синтезу, дедукції, індукції) та конкретно-наукові методи (проблемно-хронологічний, статистичний, періодизації та політичного прогнозування).

Наукова новизна визначається актуальністю досліджуваного питання і полягає у тому, що у рамках проведеного наукового дослідження:

- отримав подальший розвиток аналіз стану наукової розробки теми та систематизація джерельної бази дослідження;
- визначено понятійно-категоріальний апарат дослідження;
- висвітлено методи, принципи та підходи у дослідженні зовнішньої політики США, КНР, РФ та Японії щодо корейської проблеми;
- охарактеризовано відносини Сполучених Штатів з Північною та Південною Кореями;
- розкрито досягнення і перспективи розвитку відносин КНР-КНДР та КНР-РК;
- проаналізовано політику США та КНР щодо врегулювання корейської проблеми;
- розглянуто розвиток російсько-північнокорейських та російсько-південнокорейських відносин;
- охарактеризовано стан відносин Японії з двома Кореями;
- визначено роль РФ та Японії у вирішенні корейської проблеми.

Практичне значення полягає в тому, що роботу написано в наукових та навчальних цілях. Матеріали даної роботи можуть бути використані при написанні освітньо-кваліфікаційних та магістерських робіт, при написанні навчальних посібників і підручників, а також під час викладання загальних і спеціальних курсів таких як «Актуальні проблеми та зовнішня політика країн Азіатсько-Тихоокеанського регіону», «Міжнародні відносини та світова політика», «Зовнішня політика країн Азіатсько-Тихоокеанського регіону» і т.д.

Апробація результатів дослідження. За темою дослідження автор приймав

участь у конференції «Південна Україна», яка проходила в Миколаєві на базі ЧНУ імені Петра Могили у травні 2019 р.

Публікації.

- Хмель А.О. Забеліна Д.І. Роль КНР у регулюванні корейської проблеми на початку XXI століття // Наукові праці. Серія «Політологія». 2019. Т. 322. Вип. 310. Миколаїв: Вид-во ЧНУ імені Петра Могили. С. 54-58.
- Хмель А.О. Забеліна Д.І. Міжкорейські саміти // Наукові праці. Серія «Політологія». 2019. Т.324. Вип. 312. Миколаїв: Вид-во ЧНУ імені Петра Могили. С. 24-28.
- Забеліна Д.І. Відносини Японії із Північною Кореєю на початку XXI століття // Південна Україна в міжнародних відносинах: історія та сучасність. Збірник матеріалів XII Всеукраїнської науково-практичної конференції студентів та молодих вчених, 24-25 травня 2019. Миколаїв. Тези подані до друку.

Структура роботи. Загальний обсяг магістерської роботи – 134 сторінки, з них 112 сторінок становлять основний текст. Робота складається зі вступу, трьох розділів, дев'яти підрозділів, висновків, посилань та списку використаних джерел та літератури (150 найменувань).

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ ДОСЛІДЖЕННЯ

У вступі магістерської роботи обґрунтовано актуальність досліджуваної теми, встановлено мету та завдання роботи, об'єкт та предмет дослідження; висвітлено методологію та методи дослідження, сформульовано наукову новизну, з'ясовано практичне значення отриманих результатів, їх апробація, окреслено структуру роботи.

У першому розділі **«Теоретичні основи та методи дослідження корейської проблеми у зовнішній політиці США, КНР, РФ та Японії»** розглянуто стан наукової розробки теми та джерельну базу дослідження, сформульовано понятійно-категоріальний апарат дослідження та висвітлено його методологію.

У підрозділі 1.1. *«Стан наукової розробки теми та джерельна база дослідження»* подається аналіз стану наукової розробки теми дослідження, її систематизація. Автор поділив літературу за територіальним принципом на праці вітчизняних дослідників, російських авторів та зарубіжних науковців, зокрема, із Західної Європи, Сполучених Штатів та Азії. Проаналізувавши стан наукової розробки теми, можна констатувати, що у наукових доробках дослідників корейська проблема представлена комплексною проблемою, яка складається із ядерної проблеми Корейського півострову, об'єднання двох Кореї та присутності американських військ на півдні півострову. Також автор систематизував джерельну базу дослідження. Вона складається з кількох груп документів. Так, всі документи можна поділити на наступні групи:

- міжнародні договори та резолюції міжнародних організацій;
- офіційні сайти Міністерств закордонних справ Японії, РК, РФ, Посольства РФ в КНДР, Національного комітету Північної Кореї, КНР та Державного департаменту Сполучених Штатів;
- наукові публікації державних діячів та дипломатів;
- матеріали зі ЗМІ.

У підрозділі 1.2. *«Понятійно-категоріальний апарат дослідження»* було

сформульовано понятійно-категоріальний апарат досліджуваної теми. Для детального розкриття теми дослідження «Корейська проблема у зовнішній політиці США, КНР, РФ та Японії» автором було сформульовано такий понятійно-категоріальний апарат: «корейська проблема», «об'єднання двох Корей», «денуклеаризація Корейського півострову» та «шестисторонні переговори».

У підрозділі 1.3. *«Принципи, підходи та методи дослідження корейської проблеми у міжнародних відносинах»* висвітлено методичну та методологічну базу дослідження зовнішньої політики США, КНР, РФ та Японії щодо корейської проблеми. Методологія зумовлена вибором об'єкту і предмету дослідження, метою і поставленими у вступі завданнями. Щодо використаних підходів, то автор користувався: історичним, аспектним, системним та концептуальним підходами. Також автор застосовував і такі принципи як: історизм, багатофакторність, об'єктивізм та детермінізм. Методичну основу роботи складає сукупність теоретичних, емпіричних, загальнонаукових та конкретно-наукових методів. До теоретичних належать групування та узагальнення. Методи на емпіричному рівні дослідження складає системний метод. До загальнонаукових методів, які застосовані автором, належать методи аналізу, синтезу, дедукції, індукції, а до конкретно-наукових: проблемно-хронологічний, статистичний, діахронний та політичного прогнозування.

У другому розділі **«Позиція та роль США і КНР щодо вирішення корейської проблеми на початку XXI століття»** розкриті відносини США та КНР із двома Кореями, а також шляхи врегулювання корейського питання цими державами.

У підрозділі 2.1. *«Відносини США з Північною та Південною Кореєю»* охарактеризовано відносини між Сполученими Штатами з Північною та Південною Кореями. Зазначені двосторонні відносини є не простими і не однозначними, адже між державами не встановлено дипломатичних відносин, а їх політична та економічна система дуже відрізняються, що не дає можливості й навіть необхідності для встановлення відносин обом країнам. Автором було

помічено тенденцію, що кожного разу, коли приходить новий президент до Білого дому, уряд КНДР спочатку залякує ядерним ударом по американській території, для того, аби домогтися від Сполучених Штатів більших дипломатичних кроків або навіть фінансової допомоги для їх держави. Америко-південнокорейські відносини відзначені протилежною тенденцією й успіхом, на відміну від відносин із Північною Кореєю. Обидві країни є важливими торгово-економічними партнерами і про це свідчить утворена у 2007 р. зона вільної торгівлі КОРУС. Країни є також військовими партнерами.

У підрозділі 2.2. *«Китайсько-північнокорейські та китайсько-південнокорейські відносини»* було з'ясовано розвиток відносин КНР із двома Кореями. Варто сказати, що Китай є головним торговельним партнером КНДР. Китай забезпечує Північну Корею продовольством, інвестує в її економіку та розвиває її інфраструктуру. Коли Північна Корея почала активно розвивати свою ядерну програму, спочатку вона навіть заручилася підтримкою КНР, але після ряду ядерних випробовувань Китай приєднався до міжнародних санкцій, що погіршило двосторонні відносини. Відносини із Південною Кореєю носять економічний характер. Обидві держави проводять регулярні зустрічі, де обговорюють подальший розвиток відносин у сфері економіки. Китай занепокоєний присутністю американських військ на Корейському півострові та розгортанням протиракетної системи ТНААД. Але, на нашу думку, для остаточного розкриття потенціалу відносин КНР-РК заважають саме США, які беруть активну участь не тільки у зовнішньому житті країни, а й у внутрішньому.

У підрозділі 2.3. *«Роль США та КНР у вирішенні корейської проблеми»*, роаналізувавши політику США та КНР щодо врегулювання корейського питання, варто сказати, що ці дві держави активно беруть участь у цьому питанні. У 2003 р. відбулися перші переговори по врегулюванню ядерної кризи за участю США, КНР та КНДР, а потім за участю Японії, РК та РФ. Але так як це не принесло жодного результату, КНДР у 2007 р. вийшли з формату «2+4». Надалі США та КНР намагаються повернути КНДР до шестисторонніх зустрічей, навіть проводять двосторонні зустрічі США-КНДР, КНР-КНДР аби Північна Корея

заморозила свою програму. В обмін на це держави пропонують гарантування безпеки та інвестування в північнокорейську економіку на що КНДР відмовляється. Щодо питання об'єднання Кореї, то це не в інтересах двох держав.

У третьому розділі під назвою **«Позиція та роль РФ та Японії щодо врегулювання корейського питання на початку XXI століття»** автором проаналізовані відносини РФ та Японії із КНДР та РК, висвітлена політика Росії та Японії щодо вирішення корейського питання.

У підрозділі 3.1. *«Розвиток російсько-північнокорейських та російсько-південнокорейських відносин»* було розглянуто розвиток російсько-північнокорейських та російсько-південнокорейських відносин. Відносини із Північною Кореєю після колапсу Радянського Союзу значно погіршилися, але візит В.Путіна до столиці Північної Кореї змінив їх відносини на краще. Було підписано низку документів, що направлені на співробітництво у багатьох сферах. Після 2014 р. відносини ще покращилися, адже вже обидві держави перебували в міжнародній ізоляції. Сторони стали підтримувати одна одну політично. Російсько-південнокорейські взаємини носять переважно економічний характер, через те, що Сеул є союзником Вашингтону. Країни мають розвинену договірну базу, що дає змогу широкої співпраці в економічній, космічній, технічній та культурній сферах. Особливу увагу Південна Корея приділяє російському Далекому Сходу, розвиваючи транспортно-логістичну інфраструктуру та модернізуючи енергетичну сферу.

У підрозділі 3.2. *«Відносини Японії із КНДР та РК»*, охарактеризувавши відносини Японії із двома Кореями, автор дійшов висновку, що японсько-північнокорейські взаємини є настороженими, адже окрім історичного минулого, Японія, як і Південна Корея, є союзником США, через це Північна Корея сприймає Японію ворожо. Кожен раз, коли Північна Корея випробовувала ядерну зброю, Японія, як і всі інші країни вводила санкції. Японія була ініціатором Резолюції РБ ООН про порушення прав людини в КНДР. Беручи до уваги відносини із Південною Кореєю, вони характеризуються більшою стабільністю та дружелюбністю. Особливо країни намагаються розвивати економічні відносини.

Також є територіальний спір між державами через острови Ліанкур, які і досі входять до складу Південної Кореї.

У підрозділі 3.3. «Політика РФ та Японії щодо врегулювання корейської проблеми» автор дійшов висновку, що Японія і РФ беруть участь у вирішенні корейської проблеми, односторонньо, вводячи санкції проти КНДР та шляхом переговорів «2+4». З кожною Резолюцією РБ ООН Росія вводила санкції проти КНДР і це погіршувало двосторонні відносини. Після 2014 р. Росія почала «мухлювати». Було запропоновано РФ та КНР «дорожню карту», які запропонували оголосити добровільний мораторій на розвиток ядерної програми КНДР, для США та РК зменшити військові навчання, а вже потім можна сісти за стіл переговорів та комплексно вирішити проблему. Японія шляхом шестисторонніх переговорів хотіла вирішити одразу два питання: безпосереднє замороження ядерної програми та вирішення питання про викрадених японців північнокорейськими агентами. Японія виступає за більш м'якший підхід до проблеми, а саме запровадження економічних санкцій. Також Японія закликає Північну Корею скласти ядерну зброю взамін економічну та гуманітарну допомогу їх країні. Щодо об'єднання Кореї, то Токіо та Москва також в цьому не зацікавлені.

У **висновках** узагальнено головні результати магістерського дослідження.

Автором даного дослідження були використані як вітчизняні автори так і зарубіжні дослідники, зокрема російські, західноєвропейські, американські та азійські. Джерельна база дослідження складається переважно з англomовних та російськомовних джерел. За видовою ознакою походження джерельна база даного дослідження була розділена автором на групи.

Для реалізації дослідження автором були залучені такі терміни як «корейська проблема», «об'єднання двох Кореї», «денуклеаризація Корейського півострову» та «шестисторонні переговори» і як це розуміють та пояснюють дослідники міжнародних відносин.

У даному дослідженні використовувалися системний підхід, історичний, аспектний та концептуальний, разом із застосуванням принципів історизму,

об'єктивізму, детермінізму та багатofакторності. До методів можна віднести системний, групування, аналізу, синтезу, дедукції, індукції, проблемно-хронологічний, статистичний, діахронний та політичного прогнозування. Завдяки цим методам, автору вдалося досягти поставленої мети та завдань дослідження.

Відносини США та КНДР є напруженими. Було помічено тенденцію, що кожного разу, коли приходить новий президент до Білого дому, уряд КНДР спочатку залякує ядерним ударом по американській території, для того, аби домогтися від Сполучених Штатів більших дипломатичних кроків або навіть фінансової допомоги для їх держави, а після цього обидві сторони проводять переговори, під час яких відносини дещо нормалізуються. Відносини із РК є більш дружніми та стабільними і засновуються на економічному та військовому співробітництві.

Китай є основним і єдиним економічним донором Північної Кореї, забезпечує продовольством КНДР та інвестує в її економіку багато грошей. Китай виступає «адвокатом» КНДР на міжнародній арені, але після ядерних випробовувань Китай перестав захищати свого «молодшого брата» і вдався до запровадження санкцій як з боку РБ ООН так і у двосторонніх відносинах і через це відносини між двома країнами на даний момент погіршилися. Відносини між Китаєм та Південною Кореєю більш тісні, ніж із КНДР, оскільки обидві країни є зацікавленими в економічній складовій відносин, Китай навіть посів перше місце в експорті та імпорті, відсунувши Сполучені Штати.

США грали та на сьогоднішній день грають важливу роль у вирішенні ядерної проблеми Північної Кореї, брали участь у шестисторонніх переговорах щодо можливості вирішити цю проблему і прагнуть всіма силами повернути КНДР до шестистороннього формату, але зараз це важко зробити. Щодо ролі КНР у врегулюванні корейської проблеми, то завдяки зусиллям китайської дипломатії КНДР все ж таки погодилися на початковому етапі на трьохсторонні переговори, а потім на шестисторонні переговори щодо вирішення ядерної проблеми. І якщо ще на початку 2000-х рр. Китай ввів м'яку політику щодо КНДР, то після першого ядерного випробовування та подальших таких випробувань Китай почав

запроваджувати санкції.

Російсько-північнокорейські відносини можна охарактеризувати як тісні, Росія є другою після Китаю країною, що має дружні відносини із КНДР. Пхеньян розглядає Москву як надійний щит у разі нападу на їх територію американо-південнокорейськими військами. А Росія не проти ще одного союзника, котрих їй так не вистачає. Відносини РФ-РК характеризуються досить дружніми та теплими, товарообіг з кожним роком збільшується. Підписана низка угод у політичній, культурній, економічній та технічній сферах.

Відносини Японії із КНДР характеризуються напруженістю через історичне минуле та присутність американських військ на півострові. Одними з гострих питань, які заважають нормалізації відносин є викрадення північнокорейцями японських громадян та північнокорейська ядерна програма. Характер японсько-південнокорейських відносин відрізняється більш тісною взаємодією особливо в економічній сфері. Хоч і економічні відносини знаходяться на високому рівні, то в політичній сфері ці відносини є досить далекими одні від одних через історичне минуле. Поміж цих проблем існують і інші, зокрема територіальне питання з приводу невеликих островів Ліанкур.

Обидві країни беруть участь у шестисторонніх переговорах щодо врегулювання корейської ядерної кризи. З 2003 р. Росія, як і Японія, вдавалася до впровадження санкцій проти КНДР, але в 2014 році все змінилося, коли Москва опинилася в міжнародній ізоляції як і КНДР і в односторонньому порядку не дотримується окремих санкцій, задля покращення відносин із Пхеньяном. Японія також зацікавлена у мирному вирішенні ядерної проблеми на Корейському півострові, адже Північна Корея досить часто загрожує Японії ядерним ударом по її території, щоб розправитися за історичне минуле. На відміну від Росії, Японія з усіх чотирьох держав запроваджувала найбільш сурові санкції щодо КНДР і це пов'язано також і з викраденням японців північнокорейськими агентами.

АНОТАЦІЯ

Забеліна Д.І. Корейська проблема у зовнішній політиці США, КНР, РФ та Японії. – На правах рукопису.

Дипломна робота на здобуття освітнього ступеню «магістр». Чорноморський національний університет імені Петра Могили. – Миколаїв, 2019.

Корейське питання є гострою проблемою, загрозою для всієї міжнародної спільноти та чинником дестабілізації в АТР. Особливу увагу корейській проблемі приділяють США, Японія, КНР та РФ. Зараз активно проводяться саміти між лідерами цих чотирьох держав та двох Кореї щодо замороження ядерної програми та подальшого вирішення проблеми – саме цим це питання є актуальним на сьогоднішній день.

Об'єктом дослідження є зовнішня політика Сполучених Штатів Америки, Китайської Народної Республіки, Російської Федерації та Японії. Предметом дослідження є зовнішня політика США, КНР, РФ та Японії щодо корейської проблеми у XXI столітті.

Під час дослідження даної теми, було з'ясовано, що ядерна складова корейської проблеми є вкрай складним питанням і країни намагаються вирішити її тільки мирним шляхом, залучивши Північну Корею до столу переговорів. В об'єднанні корейського народу в одну державу США, КНР, РФ та Японія не зацікавлені.

Ключові слова: корейська проблема, КНДР, РК, США, КНР, РФ, Японія, денуклеаризація Корейського півострову, об'єднання Кореї.

SUMMARY

Zabyelina D. Korean problem in foreign policy of USA, PRC, RF and Japan. – Manuscript.

Graduate work for obtaining an educational degree «Master». Petro Mohyla Black Sea National University. – Mykolaiv, 2019.

The Korean issue is a very acute problem. It's a threat to the entire international community and a factor of destabilization in the Asia-Pacific region. Because the DPRK

has been increasing its nuclear potential, especially in recent years, and threatens to the United States and Japan with a nuclear strike in the case of an armed attack or threats on the North Korea. The second component of the problem is the unification of the Korean nation into one country, which was divided by the two superpowers after the Second World War. Particular attention is paid to the Korean issue by USA, Japan, PRC and the RF, which took part in the six-party talks in the first decade of the 21st century to resolve the nuclear problem and now actively do foreign policy to solve this problem. At present time, summits between the leaders of these four countries and two Koreas are being actively held to freeze the nuclear program the further resolution of the problem – this is why this issue is relevant today.

The object of research is the foreign policy of the USA, PRC, RF and Japan. The subject of the study is the foreign policy of the United States, China, Russia and Japan regarding to the Korean problem in the 21st century.

During the study of this topic, it was discovered that the nuclear component of the Korean problem is a very difficult issue and countries are trying to solve it only peacefully, bringing North Korea to the negotiations. The unification of the Korean nation in one country, the United States, China, Russia and Japan are not interested.

Key words: Korean problem, DPRK, ROK, USA, PRC, Russia, Japan, denuclearization of the Korean peninsula, reunification of Korea.